AO OUTRO LADO DESTE ESPELLO (poema rectificado)

Ao outro lado deste espello / a cara que ves non é unha;
podes ver máis de mil caras / e ves polo menos dúas;
pese a tanta claridade / as imaxes vense escuras;
sobre todo, cando a morte / pola mente deambula...

Ao outro lado deste espello / a vida semella impura;
contemplas o precipicio / no que consiste a loucura,
explotas en gargalladas / onde as penas non se ocultan,
practicas a verborrea / ou deixas a boca muda....

Que facer coas palabras / cando brotan todas xuntas,
cando calan para sempre, / cando non acalan nunca?
Que facer coa existencia / cando se volve tan dura,
escurece o firmamento / e xa non disipa a bruma?
Que facer coa alegría / que se transforma en tristura?
Que facer coa manía, / coa depresión profunda?
Que facer co precipicio / para que nel non sucumbas?
Que facer coa existencia? / Que facer coa loucura?

Por sempre que nos respondan / nunca acaban as preguntas...
Hai respostas que atopamos / só nas nosas propias tumbas.

Ao outro lado deste espello / os terrores se acumulan.
Podes ver máis de mil caras / e non podes ver a túa.
Pese a tanta claridade / as imaxes vense escuras.
A loucura maila morte / tralo espello deambulan.